

oznanilo

So trenutki,
 ki sami po sebi
 zvonijo k molitvi.
 Nekateri jih
 najdejo v gorah,
 a obstajajo tudi doma.
 (Otmar Černilogar)

2. nedelja med letom

leto X /2010-19
 20. januar 2019

NAPOLNIMO VRČE Jn 2,1-11

Tržni slogan nekdanjega celjskega podjetja Kovinotehna se je glasil: »Nemogoče je mogoče!« To je bila domiselna reklamna poteza, za dogodek v Kani in za Marijino posredovanje pri tem pa to dobesedno drži. Marijina ljubezniva prošnja je storila nemogoče, priklicala je »Božjo uro«; njena priprošnja je pospešila tok dogajanja in priklicala prvi Jezusov čudež:

spremenitev
 vode v vino.
 Na Jezusov ukaz so strežniki napolnili šest velikih kamnitih vrčev z vodo. Vrče z vodo so Judje običajno imeli pri vratih hiše

za domače potrebe in za obredno umivanje. Preseneča nas velikost vrčev in količina vode, ki so jo vsebovali. Po nekaterih izračunih arheologov naj bi bilo v tistih vrčih prostora za 600 ali celo 800 litrov vode. Podoba praznih vrčev v sebi skriva globok pomen. Kakor poudarjajo nekateri teologi, so simbol praznega formalizma,

tiste suhe, hladne, izvotljene vernosti, ki jo je Jezus prišel poživit. Tudi ta izkušnja je mnogokrat del našega življenja. Naša vernost se namreč večkrat spreminja v takšen formalizem, ko na zunaj sicer izpolnjujemo svoje verske dolžnosti, toda brez pravega žara, brez tistega nalezljivega odrešjenjskega veselja, ki bi bilo privlačno za ljudi, ki so oddaljeni od Kristusa. Manjka nam tistega navdušenja, ki ga srečamo pri članih raznih verskih sekt, ki kar izžarevajo

radost ob tem, da so našli nek smisel svojemu življenju. Pa se oni veselijo nad skromnim deležem resnice, mi pa, ki imamo vso resnico, Kristusa, Božjega Sina, njegovo Božjo besedo, njegov evangelij in zakramente kot trajno znamenje njegove navzočnosti med nami, mi smo pa največkrat tako medle priče zanj! Ali ni to tragično? Naši »prazni vrči«, naša prazna srca, kar kličejo po tem, da jih napolnimo z živo vodo, z veseljem novega življenja. Jezus tudi nas nenehno vabi: »Napolnite vrče z vodo!« Napolnite svoja srca z vodo Božje milosti, napolnite jih z vodo veselja in upanja, z vodo novega življenja!
Po: J. Kužnik

Jezus jim je rekel:
»Napolnite vrče z vodo!«
In napolnili so jih do vrha.
Nato jim je rekel:
»Zajemite zdaj in nesite starešini!«
In nesli so mu.
Ko je starešina pokusil vodo, ki je postala vino, in ni vedel, od kod je, strežniki, ki so zajeli vodo, pa so vedeli, je poklical ženina in mu rekel:
»Vsakdo postreže najprej z dobrim vinom, in ko se ljudje napijejo, s slabšim; ti pa si dobro vino prihranil do zdaj.« (Jn 2,7–10)

Kdor ceni vse stvari, kakor so, ne pa kakor ljudje pravijo ali mislijo, tak je v resnici moder in takega je bolj Bog poučil kakor ljudje.
Modrost je tudi, da ne verjameš vsake besede in da ne razneseš takoj, kar slišiš ali verjameš.
(Tomaž Kempčan)

Trenutek potrpežljivosti nas lahko obvaruje velike nesreče, trenutek nepotrpežljivosti nam lahko uniči vse življenje.
(kitajska modrost)

Gospod Bog, kdo bo prišel v veselje tvoje hiše? Kdo se bo veselil tvojih nebes? Tvoj odgovor zveni jasno in zanesljivo: »Kdo ima neomadeževane roke in čisto srce.« Rad bi držal svoje roke daleč proč o zla.

Trudim se, da bi pravično ravnal in odkrito govoril, da ne bi povzročal nobene škode bratom in sestram in da bi se postavljaj na stran nemočnih in poštenih. Ti pa poznaš vijugasta pota srca, zato, prosim te, odvrčaj zapeljevanje zla, obvaruj ga pred ukanami velikega lažnivca, preplavi ga vsak dan s svežino svoje luči. Samo tako bom lahko srce ohranjal v dobrem, varno pred ošabnostjo, oholostjo in nevoščljivostjo, zavarovano pred vsako nasilno in roparsko mislijo in načrtom, da bo mirno in spokojno kot otrok počivalo v tebi.

Po: T. Lasconi, 10 ... iz ljubezni

OTROŠKA SREČA

Otroška sreča se začne že veliko pred rojstvom, v srcih dveh ljudi, ki se zelo ljubita. Otrok – živa vez med človekoma. V njegovo bistvo sta oba zapisala svoje lastno življenje – a nezamenljivo in za vse čase, pa če to želita ali ne.

Če se razbije ta družinska vez, najbolj trpi otrok. Otrok ima nenapisano pravico do očeta in matere, pravico do doma, ljubezni, do človeške toplote, pravico, da zanj skrbimo, da se počuti varen, da je rojen.

Kdor se veseli otroka, se veseli življenja. P. Bosmans, Vitamin za srce

Ste danes že živeli?

Obstajajo dnevi v mojem življenju, ko pridem zvečer domov in se vprašam – kaj sem danes pravzaprav naredila? Dobro, morda sem opravil dva sestanka, narekovala štiri pisma, opravila deset telefonskih pogovorov, nekaj ljudi je obiskalo pisarno – naštejem že lahko, kaj sem delala. Ampak nekako nenavaden občutek ostaja. In potem naenkrat opazim, da je vprašanje, »kaj sem danes pravzaprav naredila?« Sem danes zavestno sebe, svoje soljudi, svoje okolje doživela? K temu spadajo dogodki, ki niso ravno pomembni za ves svet: Sem se danes že čudila nad tem, kakšen čudež je moje telo – da kri teče, moje srce bije, moj želodec prebavlja ... Sem si danes že pobliže ogledala nasproti sedečega – sončne pege na obrazu, utrujen pogled, živčne dlani, lep pulover ... Sem danes že imela oči in ušesa odprta za to, kar se na tem svetu dogaja – sem slišala krik mučenega človeka, ko so se na radiu začele novice; sem videla marjetico, ki tako nevsiljivo tam ob poti cveti in ... Ta seznam lahko zagotovo vsak

Slovenski

pastoralni center / SPC

Einsiedlergasse 9-11, 1050 Wien

Telefon: **0664 122 86 11** (Matija)

Skype: **tratnjek.matija**

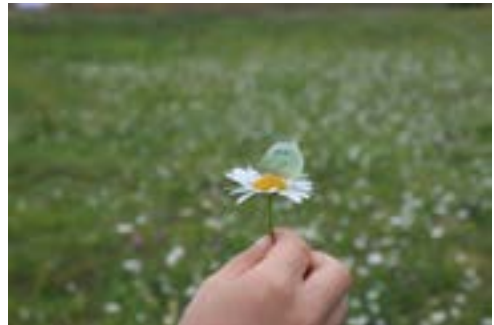
elektronska pošta: **info@spc-dunaj.net**

internetna stran: **www.spc-dunaj.net**

Odgovarja: **Matija Tratnjek**

za svojo situacijo nadaljuje ... Živim, seveda, kdo dvomi o tem? Konec koncev vendar sedim tukaj in pišem. Ampak, sem tudi živa? Živim ali se pustim živeti – da me termini, okoliščine, obveznosti in vse to, kar »človek pač počne«, diktirajo? Včasih pa doživim življenje povsem intenzivno. Tedaj utripa moje življenje, moja energija iz vsake pore moje kože na plan. Tedaj naenkrat čutim, kaj vse je lahko moje življenje.

Po: A. Schwarz

Ste se danes že nasmejali?

Podjetnik zaupnemu prijatelju: »Najbrž veš, da smo bili lani tik pred prepadom - toda letos smo korak naprej!«

Dva moža se zapleteta v pogovor. Prvi pravi: »Meni je violina bolj všeč kot klavir!« »Ali ste glasbenik?« ga vpraša drugi. »Ne, selim pohištvo.«

Žena naroči možu: »Za 15 minut grem k sosedi, vsake pol ure premešaj golaž.«